

Olvasóink kérésére a szerkesztőség úgy határozott, hogy felelevenítjük a korábbi években oly sikeres Nevető Osteologia rovatot. Ebben a számban részben az interneten keringő humorból válogattunk, részben névtelenséget kérő olvasóink küldeményeiből.

Kedves Olvasóinkhoz fordulunk: küldjenek és mi örömmel közlünk egészséggel, betegséggel, egészségüggyel kapcsolatos vidám írásokat, történeteket, megjegyzéseket. Forrásokat általában továbbra sem jelölünk meg. Van lehetőség azonban egyéni humoros történeket közlésére is, ahol a szerző nevét is közzétehetjük, amennyiben ezt kéri.

dr. Mester Ádám rovatvezető

NEVETŐ OSTEOLOGIA

Az igazgató, a főorvos és az adjunktus ebédelni mennek, amikor út közben találnak egy régi lámpást.

Megdörzsölik, erre kijön belőle egy szellem.

Azt dörmögi a szellem: „Mindegyikötöknek teljesítem egy kívánságát!”

„Először én! Először én!” – mondja az adjunktus.

– „A Bahamákön szeretnék lenni, a jachtomat vezetni és gondtalanul élni.”

Puff, az adjunktus eltűnik.

„Most én! Most én!” – mondja a főorvos. – „Hawaii-on szeretnék lenni, henyélni a parton a személyi masszörömmel, soha ne fogyjon el a koktél, és legyenek mindig boldog.”

Puff, ő is eltűnik.

„Oké, most te jössz.” – mondja a szellem az igazgatónak.

Az igazgató azt mondja: „Ezek ketten legyenek ebéd után az irodában.”

A történet tanulsága: Mindig hagyd, hogy először a főnök beszéljen.

Bemegy egy nővér a pszichológushoz, és elmondja a panaszát:

– Doktor úr, nekem az a bajom, hogy ahányszor csak találkozom egy orvossal, húsz percen belül ágyba bújok vele, aztán egy hétig teljes lelkifurdalásom van, és szörnyen érzem magam!

Az orvos kicsit zavartan:

– Ezek szerint azt kívánja, hogy gyógyítsam ki az orvosok iránti szerelméből?

Erre a nővér ijedten:

– Ugyan, dehogy! A lelkifurdalásból gyógyítson ki!

Sebész az idős bácsihoz a kórházban:

– Józsi bácsi, babonás maga?

– Én nem, fiam.

– Az jó, mert holnaptól csak bal lábbal kelhet fel.

Egy ember bemegy a szemészetre:

– Doktor Úr, baj van a látásommal.

– Miben nyilvánul ez meg? – kérdezi az orvos.

– Látja a falban azt a szöveget doktor úr?

– Igen, látom, és?

– Na látja... én azt nem látom!

Éjszaka sürgős beteghez hívják az orvost. Megvizsgálja, majd intézkedik:

– Hívják legyenek szívesek a beteg ügyvédjét, a plébános urat, a hozzátartozókat és egy közjegyzőt!

– Olyan súlyos az állapotom? – hüledezik a beteg.

– Nem, kutya baja, de legalább nem én leszek az egyetlen balek, akit potyára felébresztenek az éjszaka közepén.

– Miért szaladt el a műtét elől? – kérdezik a beteget.

– Tudja, azt mondta az asszisztensnő, hogy „Nyugodjon meg, nem lesz semmi baj, ez csak egy közösleges vakbélműtét.”

– Na és? Miért ilyedt meg ettől?

– Mert nem nekem mondta, hanem a sebészorvosomnak!

Nyaral a színész, amikor eléri a végzet: foggyökérgyulladást kap. Orvos nincs a kis faluban, ezért hívják hát a falusi sámánt, aki pióccával gyógyít. A kis állatot rátapasztja a művész inyére. A sámán megilletődöttségében bókolni akar a szép színésznőnek, ezért mókásan így szól a pióccához:

– Na, öregem, ez már ugye jobban ízlik, mint tegnap a polgármester úr aranyere?

A fogorvoshoz új beteg érkezik. A doki ismerősnek találja. Figyelmesebben megnézi, majd felvidulva mondja:

– Örvendek! Ön volt az a rendőr, aki tegnap megbírságot a parkolóban ugye?